

ДОНЪ АЛФОНСЪ

Добръ, неможеше ли да повикашь, да ми извѣстишь, да не оставишь любовникъ-тъ да ся измъкне?

РУСТИГЕЛЛО

Да, послѣ на сутре-то Ваше Высочество щеше да ся одобри съ госпожа Люкреція, и на по-другий денъ Люкреція щеше да мя обѣи.

ДОНЪ АЛФОНСЪ

Стига. Ты ми каза [че нищо не бѣше още изгубено.

РУСТИГЕЛЛО

Не. Виждате ли свѣтлина-та на този прозорець. Дженаро не е още тръгналъ. Слуга-та му, кого-то бѣше подкупила херцогыня-та отъ първомъ, е подкупенъ сега отъ мене и мѣ изяви всичко. Въ тѣзи минута той чака господаря си задъ твърдина-та съ два осѣдлены конье. Дженаро ще да излезе въ малко за да го пристигне.

ДОНЪ АЛФОНСЪ

Като е тѣй да ся скроемъ задъ единъ жгълъ отъ кѣща-та му. Нощъ-та е тъмна. Ще да го убиемъ като мине.

РУСТИГЕЛЛО

Да бжде споредъ воля-та ви.

ДОНЪ АЛФОНСЪ

Сабя-та ти остра ли е?

РУСТИГЕЛЛО

Да.

ДОНЪ АЛФОНСЪ

Имашъ ли мечъ?